

Ние говорѣхме: «обходно движение! обхватъ!» Но знаехме ли точното значение на тѣзи думи?

Този маневръ се разбираше у насъ така лошо и до толкова малко се вѣрваше въ него, — че всѣкога когато нѣкой по-добъръ, знающъ, офицеръ започваше да го прѣвъзнася, то той биваше подвѣргванъ отъ другитѣ съвсѣмъ безъ стѣснение на насмѣшки и подигравки, като го назоваваха «чеверме», която дума значи изпеченъ съ въртене надъ огъня — на шишъ нанизанъ, — овенъ! И започваха се шеговититѣ подмѣтания: х-а-а! ето го, — ето го пакъ съ неговото прочуто «чеверме».

И дѣйствително, обходното движение е едно отъ най-деликатнитѣ маневрирования, които съществуватъ въ тактиката, а може би и повече отъ колкото въ стратегията.*)

Прѣди да се нагърбимъ съ изпълнението на една подобна работа, ще бжде необходимо:

1. Да имаме силитѣ си съсредоточени, въ маса, а не развърнати по-отрано, напримѣръ както при Черковна;
2. Щото всѣка частъ да знае на прѣсти своето назначение;
3. Ползувайки се отъ гънкитѣ на мѣстността, обхода да бжде съвършено скритъ;
4. За изпълнението му да се отдѣлятъ войски по възможность не отъ видимата частъ на бойния редъ;
5. Щото, крилото на бойния редъ, което се намира отъ къмъ страната на прѣдприетия маневръ, да може да вземе участие въ него съ движение по ешалонно, тъй щото да се държи свѣрзка съ обходя-

*) «Военното искусство изисква извършването на обхода или обхвата безъ разпукъване на армията». (Наполвопъ).